

Direcció, administració, publicitat i vendes:
 Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
 Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
 1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
 Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresòl-dreta.
 07001-Palma de Mallorca.
 Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
<http://www.eltemps.net>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.
Cap de redacció: Enric Rimbau
Redacció de València: Núria Cadenas, Víctor Maceda, Jesús Prats (*fotografia*) i Rosa Serrano (*documentació*).
Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubí, Alex Milian i Gemma Morales (*secretària de redacció*).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i portada*), Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).
Rúbriques: Francesc-Marc Alvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Salvador Cardús, Muriel Casals, Salvador Cot, Martí Domínguez, Xavier Duran, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Sebastià Serrano, Bernat Sòria, Mònica Terribas, Ramon Tremosa, Josep M. Ureta, Eva Vila, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.
Corresponsals: Ferran Casas (*Madrid*), Macià Claramunt (*Castelló*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Rabat*), Sebastià Girard (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*), Carles Marqués (*Menorca*), Octavi Martí (*París*), Rosanna Melià (*Terres de l'Ebre*), Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Toni Solanelles (*Andorra*).
Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Albert Balanzà, Oriol Bohigas, Miquel Calvet, Violeta Camarasa, Laia Campos, Alexandre Carbó, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Corticans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Joan Esculies, Enric Faura, Laia Fernández, Anna Ferrer, Jordi Finestres, David Garrido, Roser Gasol, Jordi Giménez, Salva Giménez, Pere Gimferrer, Paco Gisbert, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Jordi Llaonart (*Kuwait*), Maite Insa, Josep Maria López Llaví, Josep Enric Llebot, Josep-Vicent Marqués, Joan M. Oleaque, Pelai Pagés, Aida Palau, Montse Palau, Toni Payà, Juli Peretó, Gaspar Pericay, Carles Pont, Pilar Rahola, Paula Reig, Marià Sánchez, Lali Sandiumenge (*el Caire*), Jordi Sebastià, Màrius Serra, Cristina Simon, Sergi Tarín, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Josep Maria Terricabras.
Traductors: David Egea (*alemany*), Àngels Giménez (*alemany*), Yolanda Girao (*italià*), Maite Insa (*anglès i francès*).
Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Baguè, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosa, Glòria Matamala, Jordi Play.

Disseny: Vanessa Prieto.
Disseny capçalera: Enric Satué
Foto portada: EL TEMPS.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
 Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Josep Soler (Barcelona), Tel.: 932 384 262.
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Assumpció Palau i Pilar Martí

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.
 Alboraya (L'Horta).
Dipòsit legal: V-853-1984.
Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
 (S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Aturar les tisoires

L'ambient d'eufòria que es respirava entre la nombrosa delegació catalana que va tornar de Madrid és una dada positiva en si mateixa per a un país tan necessitat de victòries. Però cal tenir en compte que la votació de la setmana passada no és res més que l'inici d'un llarg itinerari del qual només sabem que implicarà retallades respecte al text que es va aprovar al Parlament de Catalunya el passat 30 de setembre.

Tot indica que l'Estatut valencià acabarà la tramitació a principi de gener i que serà aleshores quan la Comissió Constitucional afrontarà el debat sobre el text que el Parlament de Catalunya ha enviat a Madrid. A partir d'aquí, les forces polítiques catalanes hauran de decidir on situen la ratlla de l'èxit o el fracàs en la negociació i quins seran els motius pels quals unes esmenes es podran acceptar i d'altres no. Es a dir, els partits tindran l'obligació d'establir si la comparació de l'Estatut retallat es fa amb el que es va aprovar el 1979 o amb el del 30 de setembre. El PSOE, previsiblement, intentarà que la referència siga la legislació actual i intentarà situar el debat en aquests termes, no pas en relació amb l'acord del Parlament. Aquesta és una mala estratègia de negociació per als partits catalans, des del moment que ignora la voluntat política majoritària a Catalunya.

Per contra, cal que els negociadors catalans deixin clar que el tràmit "madrileny" no és ni l'inici ni el final d'aquest procés i que serà el poble català qui haurà de donar el vistiplau definitiu en referèndum. Dit això, cal que el PSOE i, eventualment, el PP tinguin meridianament clar que no és possible aprovar un nou Estatut contra l'opinió del catalanisme, la qual cosa inclou tant els partits polítics com les entitats de tota mena, que també hauran de tenir un paper actiu en defensa de l'autogovern. Al capdavant, la societat catalana podria entendre una retirada de l'Estatut, però molt difícilment una retallada que desvirtue definitivament la voluntat de fer un salt en l'autogovern que van prometre la majoria dels partits durant la campanya de novembre del 2003. Un compromís que, a més, està en la base del pacte del Tinell, el fonament polític de l'actual majoria parlamentària. Dit d'altra manera, els partits no poden fer passar un "peix al cove" pel simple procediment d'anomenar-lo Estatut. No sense cometre un frau als compromisos adquirits.

Als nostres lectors

L'Estatut aprovat al Parlament de Catalunya i la seva presentació al Congrés dels diputats espanyol ha posat a prova la solidesa dels lligams entre el PSOE (Partit Socialista Obrer Espanyol) i el PSC (Partit dels Socialistes de Catalunya), amb qui està federat. En el tema de portada d'aquesta setmana analitzem la història d'aquestes relacions, marcades pel fet que el PSC, al contrari que les altres delegacions territorials del PSOE, és un partit que manté un espai de sobirania pròpia. El pacte del Tinell, que va propiciar un Govern catalanista i d'esquerra per a la Generalitat de Catalunya, ja va tibar la relació i la crisi oberta pel viatge de Josep-Lluís Carod-Rovira a la Catalunya Nord va estar a punt de trencar-la. El projecte d'Estatut ha despertat novament la desconfiança cap al PSC en alguns membres de la direcció del PSOE. Aprofitem també per explicar la història del PSPV i el PSIB i com es van viure al País Valencià i a les Illes Balears els processos d'integració de partits diversos dins del PSOE.

Enric Rimbau, cap de redacció